

[Lilli Gyldenkilde]

ændre på de ting. Det er jeg fuldstændig enig i; man skal fortsætte med det arbejde. Regeringen peger på, at vi jo har socialforskningsinstituttet, og det synes jeg også er fint, de laver et fortrinligt stykke arbejde dér. Men jeg kunne godt lide at vide, hvis kommissionsarbejdet for så vidt skal fortsætte via socialforskningsinstituttet, om det så betyder, at der bliver bedre muligheder for socialforskningsinstituttet til at foretage de her nødvendige undersøgelser.

Det andet, der kalder mig herop, er, at ministeren i sit tidligere indlæg talte om, at der måtte gives bedre vejledningsmuligheder. Det er jeg selvfølgelig enig i. Det er ikke mindst med henblik på, at vi kan få kvinderne til at gå ind i de traditionelle mandeerhverv. Ministeren pegede på, at det ved udslusningen ofte gik galt, fordi man fra kvindernes side ønskede at gå ind i de traditionelle erhverv. Dér tror jeg, en af de veje, man kan gå, er, at man kan forsøge at udsluse i grupper, sådan at man er et par stykker, der kommer ud på sådan en arbejdsplads sammen. De støtter hinanden, og så går det godt.

For det andet nævnte ministeren vejledningen i skolerne. Vi ved, der er problemer i øjeblikket, som jeg håber kan blive løst. Vi havde deputationer forleden dag i udvalget om ungdomsarbejdsløshed; det handlede om uddannelsesvejledningen, og det blev klart for os alle sammen, at der var nogle enorme problemer. Det kan vi også se i den vejledningsberetning, der er kommet fra det udvalg, hvor fru Grethe Philip er formand. Jeg vil godt vide, hvad ministeren egentlig har tænkt sig at gøre for, at den vejledning kan komme i gang. Ellers er der ikke noget af det, der er fremadrettet.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg gerne sige, at det, jeg har givet tilsagn om, var den analyse, som fru Lone Dybkjær efterlyste i sit indlæg, og som jeg finder er særdeles væsentlig. Jeg mener ikke at kunne give tilsagn om en analyse af den art, som blev ønsket fra hr. Rahbæk Møllers side.

Med hensyn til det, fru Lilli Gyldenkilde sidst var inde på, vil jeg sige, at der jo allerede i dag heldigvis sker noget på området, og at vi bør sikre, at også folkeskolens erhvervs-

praktik bliver mere ligestillingsorienteret. Det kunne man f.eks. gøre ved at bruge de tekniske skoler i erhvervspraktikken. Der har været etableret forsøg, hvor de unge – og det gælder pigerne – bliver tvunget til at deltage i praktikforsøg på de tekniske skoler. Det vil sige, at pigerne – det må man godt kalde dem i den aldersgruppe – får nogle utraditionelle erfaringer, som kan indgå i deres overvejelser om erhvervsvalg.

Et andet forsøg er gået ud på, at man har ladet skolevejlederen og ligestillingskonsulenten tilrettelægge et praktikforløb for piger og drenge hver for sig. Man har altså orienteret pigerne om, hvilke muligheder de havde, og man har forsøgt også at inddrage deres forældre. Det tror jeg faktisk er meget vigtigt. Jeg har set nogle artikler, hvor det ikke var forældrene, der var problemet, men det var bedsteforældrene, der sagde: nej, du skal ikke ud at lave sådan noget.

Der er også som forsøg etableret indslusningskurser på enkelte tekniske skoler for kvinder. Det gøres i et samarbejde med arbejdsformidlingen og ligestillingskonsulenten, og visiteringen sker i samarbejde med disse. Der har også været forsøg med at bruge EIFU-kurser som vejledningskurser for kvinder, også i samarbejde med arbejdsformidlingen og ligestillingskonsulenten, og der har været et praktisk arbejde inden for jern og metal, bygge- og anlægsarbejder, træ og montage. Jeg kan sige, at det er planlagt, at man vil lave et forsøg i Frederiksborg amt i efteråret 1983, der skal sikre et sammenhængende forløb gennem sammenkobling af en række af de eksisterende foranstaltninger, således at man starter med en EIFU-agtig introduktion, og så kombinerer man det med en periode med praktisk arbejde og vejledning, og herefter kan man så optages enten på specialarbejderkursus eller på EFG-basisår som endelig udslusning til arbejdsmarkedet. Det bliver spændende for os, synes jeg, ligesom at følge, hvordan denne forsøgsordning kommer til at køre.

Derudover laver man altså nogle særlige støttegrupper for kvinder og indslusningsmodeller. Jeg er meget enig i det, fru Lilli Gyldenkilde sagde. Jeg tror ikke, at man skal sende kvinderne ud alene; man skal sende dem ud nogle stykker sammen, således at de ligesom psykisk kan bakke hinanden op i den nye arbejdsituation.